

ger – foretaget på dansk territorium, uanset om gerningsmanden har dansk statsborgerskab eller bopæl mv. eller er helt uden tilknytning til Danmark, bortset fra den faktiske tilstedeværelse på gerningstidspunktet. Dette bør efter Justitsministeriets opfattelse også gælde i forhold til forsøgs- og medvirkenshandlinger, selv om handlingen er rettet mod fuldbyrdelse af en forbrydelse i udlandet, og uanset om forholdet også er kriminaliseret i det pågældende land.

På den baggrund bør der efter Justitsministeriets opfattelse ikke indføres en særlig personel begrænsning til gerningsmænd med tilknytning til Danmark i form af statsborgerskab eller bopæl mv. Der bør endvidere ikke indføres et særligt krav om dobbelt strafbarhed.

Selv om der således efter forslaget i princippet vil være en generel adgang til at foretage retsforfølgning på grundlag af territorialprincippet, vil der imidlertid i forhold til forsøgs- og medvirkenshandlinger, som er foretaget i Danmark, men hvor fuldbyrdelsen er indtrådt eller tilsigtet at skulle indtræde i udlandet, i praksis normalt ikke blive rejst sager ved de danske domstole, hvis sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt (jf. herved retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 3, og § 722, stk. 1, nr. 5, om henholdsvis påtaleopgivelse og tiltalefraval).

Straffemyndighed i sager om forsøgs- og medvirkenshandlinger foretaget her i landet med indtrådt eller tilsigtet fuldbyrdelse i udlandet bør som anført af flertallet være betinget af, at der er tale om forsøg på eller medvirken til et forhold, som er strafbart efter en dansk straffebestemmelse, der også skal iagttages i udlandet. Uden et sådant krav om, at den pågældende straffebestemmelse skal have eksterritorial gyldighed, ville retstilstanden blive, at der kan pålægges straf for (forsøg på) en lovovertrædelse, hvis lovovertrædelsen *ikke* er fuldbyrdet, mens der ikke kunne pålægges straf, hvis lovovertrædelsen *er* fuldbyrdet. En sådan retstilstand ville virke støvende.

I øvrigt vil strafansvaret være betinget af, at de generelle betingelser for at pålægge straf for forsøg og medvirken efter dansk ret (jf. navnlig straffelovens §§ 21-24) er opfyldt. I mange tilfælde af forsøg på overtrædelse af mere bagatelagtige forhold vil der således ikke være grundlag for at pålægge straf som følge af bestemmelsen i straffelovens § 21, stk. 3, hvorefter der som udgangspunkt kun kan straffes for forsøg på en lovovertrædelse, hvis lovovertrædelsen kan straffes med mere end 4 måneders fængsel.

Justitsministeriet kan tilslutte sig flertallets forslag om, at en lovovertrædelse i sin helhed bør anses for begået i den danske stat, når blot en del af lovovertrædelsen er begået her i landet. Forslaget vil bl.a. indebære, at der i tilfælde af, at et drab f.eks. er forberedt her i landet, men fuldbyrdet i udlandet, vil kunne ske retsforfølgning i Danmark for fuldbyrdet manddrab (straffelovens § 237) og ikke kun for forsøg på manddrab.

Lovforslaget er på den anførte baggrund udformet i overensstemmelse med flertallets forslag.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til straffelovens § 9, stk. 3 og 4), og bemærkningerne hertil.

3.10.3. Lovovertrædelser begået gennem internettet

3.10.3.1. Udvalget finder, at dansk straffemyndighed fortsat bør støttes på territorialprincippet (jf. den gældende bestemmelse i straffelovens § 6), hvis en computer, mobiltelefon eller anden brugerterminal *her i landet* anvendes som redskab til at foretage en handling rettet mod en bestemt modtager i udlandet. Det vil f.eks. gælde, hvor en person her fra landet afsender en mail med en virus til en bestemt modtager, hvis computer mv. derved udsættes for et virusangreb, når mailen åbnes (hærværk, jf. straffelovens § 291), eller hvor en person gennem internettet f.eks. uberettiget skaffer sig adgang til et lukket informationssystem i udlandet (hacking, jf. straffelovens § 263, stk. 2). Det vil endvidere gælde, hvor en person fra en computer mv. her i landet sender en mail med et ærekrænkende indhold (straffelovens § 267) eller børnepornografi (straffelovens § 235) til én eller flere bestemte modtagere i udlandet.

Udvalget finder, at dansk straffemyndighed også fortsat bør støttes på territorialprincippet, hvis en person fra en computer mv. her i landet gør tekst-, lyd- eller billedmateriale mv., som det efter dansk ret er ulovligt at udbrede, alment tilgængeligt for andre ved at udbrede materialet gennem internettet. Dette vil f.eks. gælde, hvor en person her fra landet udbreder børnepornografi ved at lægge materialet på internettet, så nettets brugere kan benytte materialet gratis eller mod betaling.

Udvalget anfører, at det afgørende i alle de nævnte tilfælde bør være, at gerningsmanden har foretaget den strafbare handling *på dansk territorium*.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 343-345.

3.10.3.2. Udvalget finder endvidere, at dansk straffemyndighed bør støttes på virkningsprincippet (jf.